

“ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਖ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ”

(21:1-25)

ਤਰਲ ਕਾਗਜ਼ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਅਨੋਖੀ ਖੋਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਹਰ ਸੈਕਟਰੀ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਆਹੀ ਵਰਗਾ ਇਕ ਤਰਲ ਉਤਪਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਗ਼ਲਤੀ ਹੋਣ ਤੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੁਰਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਕੋਈ ਗ਼ਲਤ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਧੱਬਾ ਪੈ ਜਾਣ ਤੇ ਤਰਲ ਕਾਗਜ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਤੇ ਪੇਂਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਲਈ ਤਰਲ ਕਾਗਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮਿਟ ਜਾਣ? ਥੋੜ੍ਹਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦਾ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ‘‘ਰੂਹਾਨੀ ਤਰਲ ਕਾਗਜ਼’’ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਪਿਛੋਕੜ (21:1-14)

ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਵੇਰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤ ਗਲੀਲ (ਤਿਬਰਿਆਸ ਦੇ ਸਾਗਰ) ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਤਰਸ ਹੀ ਅਜੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਉਸ ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਰਾਤ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ’’ (21:3)। ਦੂਜੇ ਚੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਝੀਲ ਤੇ ਕੱਟੀ ਪਰ ਮੱਛੀ ਨਾ ਫੜ ਸਕੇ। ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਕੰਢੇ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਹੇ ਜੁਆਨੇ, ਤੁਸਾਂ ਖਾਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਫੜਿਆ?’’ (21:5)। ਇਹ ਪਛਾਣੇ ਬਿਨਾ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਚੀਕ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਨਹੀਂ’’ (21:5)। ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਬੇੜੀ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਸੁੱਟਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮੱਛੀਆਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਰਣ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਮੰਨ ਕੇ ਜਾਲ ਸੁੱਟਿਆ।

ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਬਾਹਰ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਲ ਮੱਛੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਝੱਟ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਕੰਢੇ ਤੇ ਖਲੋਤਾ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਇਹ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ’’ (21:7)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਜੋ ਹਰ ਗੱਲ ਚ ਕਾਹਲੀ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਝੀਲ ਵਿਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕੰਢੇ ਤਕ ਸੌ ਕੁ ਗਜ਼ ਤੈਰ ਕੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ।

ਜਦ ਦੂਜੇ ਚੇਲੇ ਮੱਛੀਆਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੋਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਬਾਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਕੁਝ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਗਲੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ, ਇਹ ਗੱਲ ਅਹਿਮ ਸੀ, ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਉੱਥੇ ਵੀ ਕੋਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (18: 18)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਹ ਵੇਲਾ (ਨਾਸ਼ਤਾ) ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਧਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਉਹ ਖਾਣਾ ਵੀ ਖਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦੌਰਾਨ ਉੱਥੇ ਬੇਚੈਨੀ ਭਰੀ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੋਗੇ ਜੋ ਮਰ ਗਿਆ ਪਰ ਹੁਣ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੋਵੇ? ਜਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਸਾਹਮਣਾ (21:15)

ਜਦ ਚੇਲੇ ਖਾਣਾ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੇ ਪਰ ਬੜੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ: ‘‘ਹੇ ਸ਼ਮਊਨ, ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’ (21: 15)। ਐਨੇ ਸੌਥੇ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ ਉਸ ਰੂਹਾਨੀ ਜਖ਼ਮ ਨੂੰ ਔਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਜਾਨ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ। ਜੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੌਬਾ ਨਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਉਹਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਾਨ ਰਸੂਲ ਪਤਰਸ ਇਕ ਹੋਰ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੱਟਦਾ। ਯਿਸੂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਲਾ ਇਹ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਲੋਕ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਦੀ ਵੀ ਇਸ ‘ਚੋਂ ਕੋਈ ਭਲਿਆਈ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲੀ। ਅਸੀਂ ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿ ਪਾਪ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਪਾਪ ਨੂੰ ਵਧਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਵਾਲਟ ਡਿਜ਼ਨੀ ਦੀ ਫ਼ਿਲਮ ਦਾ ਲਾਇਨ ਕਿੰਗ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇਕ ਅਧਿਐਨ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਬਾ ਨਾਂਅ ਦੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਭੱਜ ਵਿਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਬਾ ਦਾ ਸਕਾਰ ਨਾਂਅ ਦਾ ਇਕ ਦੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਡਰਪੋਕ ਚਾਚਾ, ਘਮੰਡ ਦਾ ਅਗਲਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਛੋਟਾ ਸਿੱਬਾ ਮਰ ਜਾਏ। ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ, ਸਕਾਰ ਸਿੱਬਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ‘‘ਤੂੰ ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਤੇਰੀ ਮਾਂ ਕੀ ਸੋਚੇਗੀ?’’ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਤੇ ਉਹਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਦ ਸਿੱਬਾ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਸਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੇ, ‘‘ਨੱਸ ਜਾ!’’ ਅਤੇ ਸਿੱਬਾ ਨੱਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਨੱਸਣ ਦੇ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਦ ਸਿੱਬਾ ਘਰ ਪਰਤਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਜੁਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ

ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚਲੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਤਕ ਸਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਤੋਂ ਦੁੜਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ ਤਦ ਤਕ ਸਿੰਬਾ ਤੇ ਉਸਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਸੀ। ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਤੇ ਹੀ ਸਿੰਬਾ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲ ਸਕੀ (8:32)।

ਗੁਪਤ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਨਥਾਨੀਏਲ ਹਾਅਬੋਰਨ ਦੇ ਨਾਵਲ, *ਦ ਸਕਾਰਲੇੱਟ ਲੈਟਰ* ਦੀ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੀ ਹੈ। ਪਿਊਰਿਟਨ ਨਿਊ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਬਣੀ, ਇਹ ਹੈਸਟਰ ਪਾਇਰੀਨੇ ਨਾਮਕ ਇਹ ਔਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਗੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਚ ਮੁਕਦਮਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੈਸਟਰ ਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂਅ ਦੱਸਣ ਦਾ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਅੰਗੂੜੀ ਦਾ ਅੱਖਰ 'A' ('adultery' ਲਈ) ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਾਉਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੱਗਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਘੰਟੇ ਖੜੇ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬੜੀ ਖਤਰਨਾਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਜਿਉਣਾ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ਰ ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਨਾਮਕ ਇਕ ਹੋਰ ਪਾਤਰ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ। ਹਰ ਦਿਲ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਦਰਦਨਾਕ ਰਹੱਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈਸਟਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ, ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਦੁਆ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਬੁਕ ਵੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿਗੜਨ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਹੈਸਟਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਕ ਅਬਲਾ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਇਕ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ ਪਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਕੈਂਸਰ ਉਸ ਨੂੰ ਘੁਣ ਵਾਂਗ ਖਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਹਾਅਬੋਰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ਰ ਚਿਲਿੰਗਵਰਥ ਇਕ ਅਜੀਬ ਪਾਤਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਹੈਸਟਰ ਦਾ ਅੱਡ ਹੋਇਆ ਪਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈਸਟਰ ਨਾਲ ਜ਼ਨਾਹ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਕਿ ਮੁਜ਼ਰਮ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੈ, ਚਿਲਿੰਗਵਰਥ ਉਸ ਦਾ 'ਦੋਸਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ' ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਹੌਸਲਾ ਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਖੀਰ ਚ, ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਿਖਰ ਵਾਲੇ ਅੰਤਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਚ ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਲੋਕ ਚਰਚ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਨਗਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਮਕਾਨ 'ਚੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਸੀਤੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੇ 'A' ਅੱਖਰ ਲਿਖੇ ਹੈਸਟਰ ਖੜੀ ਸੀ।

ਹਰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਰੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਹੇ ਜਿਸਮ 'ਚੋਂ ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਹੈਸਟਰ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਚਿਲਿੰਗਵਰਥ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਦਾ ਰਹੱਸ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਕ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ, ਹੁਣ ਤਕ, ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿਲਿੰਗਵਰਥ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਅਤੇ ਹੈਸਟਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੱਚਾ ਮਚਾਨ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਆਪਣਾ ਪਾਪ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਉਹ ਹਾਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਚਿਲਿੰਗਵਰਥ ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਘੁੰਮਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਤ ਥਾਂ ਸਿਰਫ ਇਕਕਾਰ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਦੀ ਥਾਂ ਉਹ ਮਚਾਨ ਹੀ ਸੀ!

ਡਿੱਮਸਡੇਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਪ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਹੀ ਇੰਨੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਬੂਰ 32 ਪਾਪ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪਾਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲੱਭਣ ਵਿਚਲਾ ਸਹੀ ਸਬੰਧ ਹੈ:

ਜਦ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹੂੰਗਣ ਨਾਲ ਗਲ ਗਈਆਂ,
ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਹੱਥ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਭਾਰਾ ਸੀ,
ਮੇਰੀ ਤਰੀ ਗਰਮੀ ਦੀ ਔੜ ਵਿਚ ਬਦਲ ਗਈ।
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ,
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਈ।
ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ
ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ,
ਤਾਂ ਤੈਂ ਆਪ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਦੀ ਬਦੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ (ਆਇਤਾਂ 3-5)।

ਪਤਰਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਫਡਵਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਇਨਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਉਹਦੀ ਘਮੰਡ ਭਰੀ ਤਕਲੀਫ਼ਦੇਹ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਅੱਖੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਸਾਨ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗੁਪਤ ਪਾਪ ਤਬਾਹਕੁਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਿੱਧੇ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਸੀ।

ਬਹਾਲੀ (21:15-17)

ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਓਨੀ ਵਾਰ ਹੀ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ

ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਿਆਂ ਦੇ ਵਾਰ ਅਗਾਏ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਹਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ‘‘ਖੁਦਾ ਦਾ ਪਿਆਰ!’’¹ ਪਤਰਸ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ‘‘ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ’’ ਦੇ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਫੀਲਿਓ* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਸਵਾਲ ਵਿਚ *ਫੀਲਿਓ* ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਓਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। *ਅਗਾਏ* ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ *ਫੀਲਿਓ* ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਤਰਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। (ਸ਼ਾਇਦ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਐਨਾ ਘੱਟ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ)।

ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ‘‘ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’ ਪਾਪ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਸਲੀ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਭਲਾ ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ?’’ ‘‘ਭਲਾ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ?’’ ‘‘ਕੀ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣਗੇ?’’; ‘‘ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?’’ ਇਕ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਸਵਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’

ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਮੇਰੇ ਲੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਰ’’ (21:15), ‘‘ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ’’ (21:16) ਅਤੇ ‘‘ਮੇਰੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ’’ (21:17)। ਪਤਰਸ ਲਈ ਉਹਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹਦੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਫੇਰ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਜ ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੰਮ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬੁਲਾਹਟ (21:19)

ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਚਰਣ ‘‘ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ’’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ (21:19)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹਨੇ ਝੀਲ ਕੰਢੇ ਉਸ ਸਵੇਰ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਕੀਤਾ। ‘‘ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ!’’ ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ‘‘ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ!’’ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਏ ਹਾਂ ਸਗੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਧਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਅਤੀਤ ਜਾਂ ਬਾਕੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਣਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਸਭ ਲੋਕ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਚਲਿਆ

ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਦੂਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ: ‘‘ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਤੁਰ।’’ ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆ ਗਿਆ ਇਹ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਬੜਾ ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘‘ਨਿਹਚਾ’’ ਜਾਂ ‘‘ਵਿਸ਼ਵਾਸ’’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।¹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਯਿਸੂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੋਬਾ (ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ)³ ਅਤੇ ਇਸ ਇਕਰਾਰ ਵਿਚ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ‘‘ਪ੍ਰਭੂ’’ ਹੈ, ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।⁴ ਤਦ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਣ ਦੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।⁵

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖੀ (20:30, 31)। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ? ਕੀ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਜੇ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਸਚਮੁੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ‘‘ਉਸਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲੀ ਹੈ।’’

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:4-7 ਅਗਾਏ ਦੀ ਇਕ ਵਧੀਆ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ²ਯੂਹੰਨਾ 3:16; ਮਰਕੁਸ 16:16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:31-34. ³ਮੱਤੀ 4:17; ਲੂਕਾ 13:3; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; 17:30. ⁴ਯੂਹੰਨਾ 20:28; ਮੱਤੀ 10:32; ਰੋਮੀਆਂ 10:9, 10. ⁵ਯੂਹੰਨਾ 4:1; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; 8:38; ਰੋਮੀਆਂ 6:4-6; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12.